808/08

Den 1. december 2008 blev i sag nr. 73.689:

xxxxx xxxxx xxxxxxx
xxxx xxxxxxxxx xxx x
xxxx xxxxxx

mod

SEB Pension
Postboks 100
0900 København C

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har pensionsforsikring i SEB Pension, klager ved sit fagforbund over, at selskabet ikke anser hans generelle erhvervsevne for nedsat i dækningsberettigende grad.

Selskabet udbetalte midlertidig invaliderente som følge af tab af erhvervsevne fra 22/2 2001 til 31/7 2002, hvorefter selskabet vurderede klagerens generelle erhvervsevne og udbetalte invaliderente på baggrund heraf fra 1/8 2002 til 31/10 2002, hvorefter selskabet ikke længere fandt, at klagerens erhvervsevne var nedsat i dækningsberettigende grad.

Klageren, der er født i 1961 og uddannet smed, har en pensionsforsikring i SEB Pension, der i henhold til forsikringsbetingelserne giver ret til henholdsvis invaliderente samt til præmiefritagelse, såfremt den generelle erhvervsevne bliver nedsat til 1/3 eller mindre.

Det fremgår af sagen, at klageren den 30/3 1988 kom til skade med sin ryg under et tungt løft. Overlæge, speciallæge i neurokirurgi N.O., anførte i speciallægeerklæring af 8/6 2001:

"Det drejer sig om en 39-årig smed, som for 13 år siden var udsat for et betydeligt indirekte rygtraume efterfulgt af tendens til lændesmerter. Af og til med udstrålende smerter til højre ben i forbindelse med rygbelastende funktioner.
Han har dog gennem årene kunnet fortsætte sit arbejde i samme firma indtil han for knap 1/2 år siden blev fyret p.gr.a. tiltagende rygsymptomer, som forhindrede ham i at klare de arbejdsfunktioner, som firmaet pålagde ham.
Han fik efterhånden konstante lændesmerter, og også nu efter han er fyret kan han konstant mærke sin lænd og han får deciderede lændesmerter ved enhver form for selv moderate rygbelastende funktioner.
En CT- og MR-skanning har vist snævre pladsforhold i rygmarvskanalens lændedel samt slidgigtforandringer, men ingen egentlig discusprolaps.
Ved den objektive undersøgelse finder jeg skadelidte psykisk helt upåfaldende. Ikke erstatningsplæderende. Der er stort set normale bevægelsesudslag i lænderygsøjlen, men han har meget svært ved at rette sig op efter foroverbøjet stilling, og han bevæger sig i det hele taget stift, trækker på højre ben under gang.
På underekstremiteterne er der negativ Lasegue, ingen lammelser og normale refleksforhold, men der er diffus sensibilitetsnedsættelse på hele højre ben.

Man må opfatte skadelidtes nuværende symptomer som forårsaget af tilskadekomsten for 13 år siden, en skade som har givet ham tiltagende slidgigtforandringer i lænden med forsnævring af spinalkanalen til følge.
De objektive fund ved nuværende undersøgelse tyder ikke på nogen lændediscusprolaps men påvirkning af en eller flere nerverødder i lændens højre side p.gr.a. de snævre pladsforhold her.
Der er endnu ikke taget stilling til evt. operation, men selv efter en operation, mener jeg ikke at skadelidte vil blive i stand til at klare sit tidligere rygbelastende arbejde. Der er således tale om en betydelig erhvervsnedsættelse og ligeledes betydelige men."

Klageren var i arbejdsprøvning hos B. Reva Center fra 21/11 2001 til 21/1 2002, hvorefter socialfaglig konsulent L.V. i en vurdering heraf anførte:

"S.' håndelag er godt, man kan mærke at han er håndværker. Han forstår en instruktion og går stille og roligt i gang med den givne opgave, som han arbejde selvstændigt med indtil den er udført.
Arbejdstempoet er svingende, sædvanligvis 50-70 % under standarden. Dette skyldes at S. ofte må holde pause pga. ryggen. I selve arbejdssituationen er tempoet svarende til standarden.
Der er tale om en pause hver time af ca. et kvarters varighed, hvor han så går en lille tur, men selv om S. bliver træt holder han tempoet indtil pausen."

Selskabet anførte i skrivelse af 30/7 2002 til klageren:

"Da Deres erhvervsevne har været nedsat i 18 måneder, og vi derfor ikke længere anser tabet for midlertidigt, har vi nu vurderet det generelle erhvervsevnetab. På baggrund af de indsendte oplysninger har vi vurderet, at Deres generelle erhvervsevne er nedsat med mindst 66 2/3 %. Derfor er De berettiget til 100 % præmiefritagelse og udbetaling af ydelse for perioden 1. august 2002 til 1. november 2002. Til den tid vil vi igen vurdere Deres erhvervsevne."

Klagerens egen læge anførte i lægeerklæring af 11/10 2002:

"Pt. er i flexjob 3 timer dagligt, det går."

Selskabet anførte i skrivelse af 31/10 2002 til klageren:

"Vi har modtaget en lægeattest, hvor vi kan se, at Deres generelle erhvervsevne ikke længere er nedsat med mindst 66 2/3 %. De har derfor ikke længere ret til 100 % præmiefritagelse og udbetaling af ydelser.

Vi genoptager præmieopkrævningen 1. november 2002 og sender snarest et nyt giroindbetalingskort. Herefter betragter vi Deres sag som afsluttet."

Overlæge, speciallæge i neurokirurgi P.D., anførte i speciallægeerklæring af 8/1 2007:

"Det drejer sig om en 45-årig uddannet smed, der i 1988/1989 er udsat for forløftningstraume med svære lændesmerter og smerteudstråling til begge ben til følge. Fik tilkendt 5% ménerstatning. Fortsatte sit arbejde og styrketrænede jævnligt rygmuskulaturen. Havde dog vedvarende smerter både i lænd og ben. Pga. øget belastning i forbindelse med ændret arbejdsfunktion kom der omkring 2000 tiltagende gener især i lænden og skadelidte blev sygemeldt. Havde effekt af fysioterapibehandling, men efter genoptagelse af arbejde måtte han igen ophøre og blev sygemeldt i 2001 pga. vedvarende smerter. Fik påvist en udbuling af båndskiven mellem 4. og 5. lændehvirvel med let forsnævring i rygmarvskanalen der, men der fandtes ikke mulighed for at tilbyde kirurgisk behandling, heller ikke en stivgørende operation i lænden, som man overvejede. Tilstanden har siden været uændret ud over at der er kommet tiltagende smerter især i venstre ben og skadelidte klager stadig over konstante smerter i lænden og diffust i venstre ben med periodisk forværring især ved fysiske arbejdsopgaver. Der er en konstant følelse af stivhed i benmuskulaturen i venstre ben og diffus sovende fornemmelse i benet. I perioder også smerter i højre hæl. Generne bevirker, at skadelidte ikke kan klare et fysisk belastende arbejde. Har fået flexjobordning, hvor han klarer et montagearbejde, der ikke er fysisk belastende i 3 timer dagligt. Føler ikke at han kan øge arbejdsintensiteten.
Ved den objektive undersøgelse findes lænden fikseret med nedsat bevægelighed i alle planer. Har vanskeligheder med opretning efter foroverbøjning. Ømhed af muskulaturen langs med lændehvirvelsøjlen på begge sider. Nedsat muskelfylde både på venstre lår og venstre underben.

Konklusion:
Skadelidte har ved ulykken i 1988/1989 pådraget sig en forvridning i lænden og efterfølgende haft konstante smerter, som er taget til i forbindelse med øget arbejdsbelastning omkring 2000. Tilstanden må nu opfattes som værende stationær. Jeg mener ikke man har mulighed for at tilbyde kirurgisk behandling mod generne. Jeg mener ikke der er behov for yderligere udredning. Erhvervsevnen er reduceret i ethvert erhverv. Det virker realistisk at skadelidte kan klare det nuværende montagearbejde, der ikke er væsentligt fysisk belastende. Kan dog ikke øge arbejdsintensiteten til mere end de 3 timer han arbejde dagligt nu."

Klagerens repræsentant har ved skrivelse af 27/3 2008 over for nævnet nedlagt påstand om, at selskabet skal anerkende, at klageren var berettiget til fortsat udbetaling af invaliderente samt præmiefritagelse fra 1/11 2002.

Selskabet har ved skrivelse af 17/4 2008 fastholdt sin afgørelse over for nævnet. Selskabet har til støtte herfor anført:

"Selskabet har oprindeligt afvist at yde erstatning med brev af 31. oktober 2002 (klagerens Bilag …), og har siden jævnligt ubetinget fastholdt afvisningen. Den materielle begrundelse for at fastholde afvisningen fremgår af selskabets breve af 21. juli 2006, 16. oktober 2006 og 21. marts 2007, der er fremlagt af klageren som Bilag … hvortil henvises. Kort opsummeret er selskabets synspunkter:

- De objektive lægelige fund er særdeles begrænsede, og
- medfører primært nedsættelse af erhvervsevnen i fysisk belastende arbejde, men
- klagerens aktuelle montagearbejde er netop et fysisk belastende arbejde, hvor
- klageren alligevel med 3 daglige timer arbejder mere end 1/3 af normal arbejdstid,
- hvilken arbejdstid kunne øges dels med en indlagt pause hver dag, samt hvis klageren i stedet påtog sig et mere kontorpræget job uden relevant fysisk belastning.
- Herudover fremgår det af de kommunale akter (BOMI), der vedlægges i kopi, at klageren anses som en person med mange ressourcer, og at
- tilkendelsen af 2/3 tilskud til fleksjobbet er det kommunale skøn, som dels ikke forpligter selskabet, dels er foretaget ud fra en vurdering af det konkret fysisk belastende montagejob, og at skønnet dermed ikke kan sidestilles med det, som selskabet foretager af den generelle erhvervsevne ud fra forsikringsbetingelserne."

Klagerens repræsentant anførte herefter i skrivelse af 14/5 2008 til klageren:

"Det er ukorrekt at de objektive lægelige fund er begrænsede, hvilket klart fremgår af de for sagen udarbejde lægeerklæringer, og henset til den kommunale helbredsbedømmelse der er fremkommet i forbindelse med etablering af fleksjob. Endvidere konstaterer SEB Pension i brev af 30. juli 2002, bilag 2, at *da deres erhvervsevne har været nedsat i 18 måneder, og vi derfor ikke længere anser tabet for at være midlertidigt, har vi nu vurderet det generelle erhvervsevnetab.*

Herefter konstateres det, at den generelle erhvervsevne er nedsat med mindst 66 2/3 %, hvorfor der tilkendes invalidepension og præmiefritagelse.

Der er således, efter SEB pensions egne oplysninger, tale om et varigt erhvervsevnetab, og der er således ingen konvergens imellem denne konstatering og sidste dot i SEB pensions brev af 17. april 2008."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**DEFINITION AF INVALIDITET.**

1. Ret til præmiefritagelse og invaliderente har den forsikrede, der på grund af sygdom eller ulykkestilfælde mister sin erhvervsevne uden at det skyldes forsæt, således at erhvervsevnen er nedsat til 1/3 eller derunder af den fulde erhvervsevne.

2. Nedsættelse af erhvervsevnen, der berettiger til præmiefritagelse og udbetaling af invaliderente, foreligger, når den forsikrede ikke længere skønnes at være i stand til - bedømt under hensyn til hans nuværende tilstand, hans uddannelse og tidligere virksomhed - at tjene mere end 1/3 af, hvad der i samme egn er sædvanligt for fuldt erhvervsdygtige personer med lignende uddannelse, alder og køn."

Nævnet udtaler:

Efter de foreliggende oplysninger om klagerens helbreds- og beskæftigelsesforhold finder nævnet, at der ikke er grundlag for at fastslå, at hans generelle erhvervsevne er nedsat i dækningsberettigende grad efter den 31/10 2002.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand